

Wat is een
ECHTE
CHRISTEN?

Een uitgave van Ambassador College

Wat is feitelijk een **ECHTE** christen? U heeft vermoedelijk vele verschillende, tegenstrijdige definities gehoord, maar weet u of u ook de ware bijbelse definitie heeft gehoord? En hoe wordt men een christen? Moet men hiervoor berouw hebben en gedoopt worden? Deze en andere vragen worden allemaal in dit boekje behandeld.

De bergrede

WAT IS EEN ECHTE christen? U heeft vermoedelijk evenals ik vele verschillende, tegenstrijdige definities gehoord. Maar heeft u ooit de ware BIJBELSE definitie gehoord?

Het wordt tijd dat u de meest fundamentele, nuchtere *grondbeginselen* van het christendom — de werkelijke inhoud, de kern van de leer van Christus — leert begrijpen.

Ik zou graag willen dat u beseft dat de meeste zich christen noemende mensen van tegenwoordig precies het tegenovergestelde van de allereenvoudigste en duidelijkste leerstellingen van Christus geloven!

Laten we daarom naar de eigenlijke grondslag van waar christendom gaan — dat wat algemeen de „Bergrede” genoemd wordt.

Het schriftgedeelte in het 5e, 6e en 7e hoofdstuk van Mattheus is eigenlijk geen „rede”, hoewel het door mensen die de Bijbel niet begrepen, zó betiteld werd.

Dit is één van de allereerste *tegen-*

Op deze berg, vanwaar men een schitterend uitzicht heeft op Kapernaüm en het meer van Gennesaret, hield Christus vermoedelijk de bergrede.

stellingen die u zult zien bij het vergelijken van deze eenvoudige, duidelijke verklaringen van Christus met de algemeen geaccepteerde overtuigingen en gewoonten van een modern „christendom”.

„En Jezus, de schare ziende, is geklommen op een berg, en als Hij nedergezeten was, kwamen Zijn *discipelen* tot Hem” (Matth. 5:1). Ja, Christus wilde de grote massa ontlopen.

Maar heeft u het niet altijd anders gehoord? Heeft u niet altijd zonder meer aangenomen dat Christus in gelijkenissen of analogieën sprak, zodat de mensen het beter zouden kunnen begrijpen? Dat is echter niet wat Christus zelf zei!

„En de discipelen tot Hem komende, zeiden tot Hem: Waarom spreekt Gij tot hen door gelijkenissen? En Hij antwoordende zeide tot hen: Omdat het u [Zijn discipelen] gegeven is, de verborgenheden van het Koninkrijk der hemelen te weten, *maar die [hun] is het niet gegeven . . .* Want het hart dezes volks is dik geworden, en zij hebben met de oren zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet zouden zien, en . . . *verstaan*, en zich bekeren, en Ik hen geneze” (Matth. 13:10-11, 15).

Christus zei, door Jesaja te citeren, dat de mensen het niet konden begrijpen — dat Hij opzettelijk Zijn bedoeling *verduisterde*, opdat zij zich NIET zouden bekeren!

Hoe volkomen anders dan wat u vermoedelijk altijd aangenomen heeft.

Ziet u, Jezus kwam *niet* om de wereld in *die* tijd te bekeren. Hij kwam om Zijn Kerk op te richten, om voor de zonden van het hele mensdom te sterven, om Zijn discipelen, die Zijn boodschap naar alle naties zouden uitdragen, een opdracht te geven. Christus kwam om véle redenen — maar niet één daarvan was om de hele wereld *in die tijd* te redden.

Hij was een goddelijke Boodschapper, gezonden door Zijn Vader in de hemel voor het onderricht en de opleiding van Zijn discipelen. „Discipel” betekent alleen maar „leerling”.

Jezus „Zijn mond geopend hebbende, *leerde hen* [Zijn discipelen of leerlingen], zeggende . . .”

De „rede” op de berg was feitelijk een toespraak die voornamelijk gericht was tot Zijn discipelen.

„De zaligsprekingen”

De volgende paar verzen behoren tot de bekendste verzen van de hele Bijbel. Misschien kunnen velen van u ze wel uit het hoofd opzeggen. Dat is juist de reden waarom ik ze ieder afzonderlijk nauwgezet wil analyseren. Ik wilde het duidelijke, bekendste deel van Christus' leer nemen en u aan de hand dáárvan aantonen hoe de meeste zich christen noemende mensen tegenwoordig ten enenmale van ware christelijkheid verwijderd zijn geraakt.

Christus zei: „Zalig zijn de armen van geest; want hunner is het Koninkrijk der hemelen” (vers 3).

Wat betékent het, „arm” van geest te zijn? Christus bedoelde beslist niet het ontbreken van de Geest van God, want Hij dringt er door Petrus op aan: „Wast op in de genade en kennis van onze Heer en Zaligmaker Jezus Christus” (2 Petr. 3:18) en Hij inspireerde Paulus te schrijven: „Zo iemand de GEEST van Christus niet heeft, die komt [behoort] Hem niet toe” (Rom. 8:9). Jezus zei: „Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader de heilige Geest geven degenen, die Hem bidden?” (Lukas 11:13.)

Nee, Jezus bedoelt niet het ONTBREKEN van de geest van God, zoals bij de dwaze maagden (Matth. 25), maar Hij bedoelt dat zij, die waarlijk ootmoedig zijn, nederig en meegaand van hart en geest, „zalig”, d.w.z. *gelukkig* zijn!

Hoeveel „christenen” zijn werkelijk zoals Christus in hun geesteshouding? Jezus was volkomen „arm van geest”! Hij was volkomen nederig! Nooit leefde er een groter mens — nooit leefde er een mens die een meer gigantische, allesomvattende macht uit kon oefenen dan Christus! Er heeft nooit een dynamischer, levendiger, energieke, welgebouwer en talentvoller man dan Hij geleefd! Nooit is er een man geweest met meer reden om zich „opgeblazen” en trots te voelen — vol menselijke ijdelheid. Toch was Jezus nederig! Paulus schreef: „Weest eensgezind onder elkander. Tracht niet naar de hoge dingen, maar voegt u tot de nederige. Zijt niet wijs bij uzelfen” (Rom. 12:16).

Christus ging om met tollenaars, zondaars, publieke vrouwen en de allerlaagsten (in de ogen van de mensen) van de samenleving van Zijn tijd. Hiervoor werd Hij steeds bekritiseerd door de

hooghartige, trotse, opgeblazen leiders der religieuze groeperingen uit die tijd.

Hoe is het met onze tijd gesteld?

Het is helemaal niet zo „gezien” een ziekelijke, lijdende persoon op te beuren, voor invaliden te zorgen, iets van jezelf aan iemand te geven die er werkelijk behoefte aan heeft, nietwaar? Echt arm van geest te zijn is heden ten dage een grote zeldzaamheid.

„Hunner is het Koninkrijk der hemelen”

Twee verzen verder zegt Jezus: „Zalig zijn de zachtmoedigen; want zij zullen het aardrijk beërven”. Bedoelt Christus hiermee dat de „armen van geest” naar de „hemel” gaan, maar dat de zachtmoedigen op de aarde zullen blijven?

Bekijk dit nog eens goed. Wat staat er? Als Jezus de hemel aan de armen van geest beloofde, dan staat er heel duidelijk dat de zachtmoedigen op aarde zullen blijven!

Maar belóófde Jezus inderdaad „de hemel” aan de armen van geest?

NEE! *Nergens* in de hele Bijbel wordt de hemel als de beloning van hen die behouden worden beloofd. Dit is weer in *schrilte tegenstelling* met het GRONDBEGINSEL van het „christelijk” dogma van tegenwoordig — en is niet uit de Bijbel afkomstig.

Lees dat nog eens goed. Christus zei: „Zalig zijn de armen van geest; want hunner is het Koninkrijk DER hemelen” (vers 3). Dat kleine woord „der” bepaalt het vers nader en maakt het duidelijk. Het is een koninkrijk dat God Zijn uitverkorenen beloofd — een koninkrijk op aarde, door God geregeerd, VANUIT DE HEMEL! Het is een Koninkrijk VAN de hemel, niet een koninkrijk IN de hemel, en daarin is een groot verschil! De uitdrukking „het Koninkrijk der hemelen” die Mattheus gebruikt, is dezelfde als „het Koninkrijk Gods” van de andere evangelisten. U kunt bewijzen dat dit koninkrijk van hemelse oorsprong op aarde zal heersen door ons te schrijven om ons *gratis* boekje *Wat bedoelt u precies . . . het Koninkrijk Gods?*

Ja, dit is weer één van de verbazingwekkende tegenstellingen tussen uw Bijbel en de algemeen geaccepteerde en voor waar aangenomen leer van de wereld. De ideeën van mensen kloppen niet — zelfs niet met de „Bergrede”!

Het Koninkrijk der hemelen is een koninkrijk geregeerd door de hemel en dat UIT de hemel naar beneden komt — naar deze aarde! Precies zoals het huis VAN Jan niet IN Jan is, zo zal het Koninkrijk der hemelen *niet in*, maar *afkomstig uit* de hemel zijn!

„Zalig die treuren”

„... want zij zullen vertroost worden” (Matth. 5:4).

U gelooft toch zeker niet dat hier van een tegenstrijdigheid sprake is? Alle zich „christen” noemende mensen geloven deze tekst toch zeker?

Ik neem aan dat er inderdaad honderdduizenden in deze woorden van Christus geloven — maar hoevelen onderkennen er werkelijk de betekenis van?

Jezus zei: „... Ik ben gekomen, opdat zij leven zouden bezitten, en wel in overvloed” (Joh. 10:10, *Willibrord-vert.*). Christus wil dat wij een leven leiden dat boordevol en overvloeiend van vreugde is. Eén der eerste eigenschappen van Gods heilige Geest, de Geest en natuur van God, is blijdschap (Gal. 5:22).

Christus zelf werd evenwel een man van smarten genoemd (Jes. 53:3). Waarom eigenlijk? Vanwege het door mensen bedreven kwaad! Vanwege de zonde.

Toen de hele mensheid de verkeerde weg opging nadat God hen de juiste weg geopenbaard had, zag God „... dat de boosheid des mensen menigvuldig was op de aarde, en al het gedichtsel der gedachten zijns harten te allen dage alleenlijk boos was. Toen berouwde [bedroefde] het de Heer, dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem aan Zijn hart” (Gen. 6:5-6).

Ja, Degene die Christus werd, werd treurig gestemd, en leed eronder toen Hij de ellende, de ziekte, de armoede, de smerigheid, de oorlog en de dood zag die de mens zichzelf op de hals had gehaald. En zo vergaat het een echte christen ook. Hoewel Christus wil dat wij een overvloedig leven hebben, inspireerde Hij Salomo te schrijven: „Alles heeft een bestemde tijd, en alle voornemen onder de hemel heeft zijn tijd... een tijd om te wenen, en een tijd om te lachen; een tijd om te kermen [rouwklagen, *N. Vert.*], en een tijd om op te springen [dansen, *N. Vert.*]...” (Pred. 3:1-4).

Ja, gelukkig zijn zij die nu treuren, want zij zullen vertroost worden. Zij zullen grote vreugde ondervinden en onbeschrijfelijk

geluk in het Koninkrijk Gods. Velen treuren omdat zij vervolgd worden. Ondervinden de meeste hedendaagse christenen hoege-naamd enige vervolging omdat zij de „moderne” gangbare opvattingen van het „christendom” huldigen? Geen sprake van! Jezus zei evenwel: „. . . In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen” (Joh. 16:33).

Nee, in plaats van onder vervolging te lijden en oorzaak tot treuren te hebben, zijn de meeste zich christen noemende mensen van tegenwoordig precies het tegenovergestelde gaan geloven. Zij denken dat „tot een kerk behoren” of „het een of andere geloof hebben” hen een betere positie in de samenleving zal geven, op betere zakenrelaties zal aansturen en hen een erkend, geïntegreerd deel van het maatschappelijk leven zal maken. Dit is alweer in lijnrechte tegenstelling met wat de Bijbel leert.

„Zalig zijn de zachtmoedigen . . .”

Er bestaat verschil tussen zachtmoedig zijn en *zwak* zijn. Jezus was ZACHTMOEDIG, maar niet zwak! Zijn hele aardse leven was Jezus lichamelijk sterk en gezond.

Vergeet niet dat Christus nooit zondigde. Zowel de fysieke wetten van God die gezondheid en lichamelijke kracht regelen, als de geestelijke wetten gehoorzaamde Hij volkomen.

Wat betekent het, werkelijk zachtmoedig te zijn?

Probeer eens voorbeelden in het moderne christendom te vinden. Waar vindt men nog veel zachtheid, vriendelijkheid en inschikkelijkheid? Zachtmoedig zijn betekent liever toegeven dan aanleiding tot een dispuut of moeilijkheden geven. Het betekent nederig zijn, ootmoedig van geest en mentaliteit. Een werkelijk zachtmoedig persoon zal wat karakter betreft zoals Christus zijn.

Jezus zei: „Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart . . .” (Matth. 11:29, *N. Vert.*). Paulus werd geïnspireerd te schrijven: „Zo bid ik u dan . . . dat gij wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt; met alle ootmoedigheid en *zachtmoedigheid*, met lankmoedigheid, verdragende elkander in liefde” (Ef. 4:1-2).

Een werkelijk zachtmoedig persoon zal zichzelf niet proberen te rechtvaardigen, zal zichzelf niet „beter” voelen dan anderen, zal het anderen niet „betaald zetten”. Integendeel, een zachtmoedig persoon zal Christus navolgen.

HONGERT u naar gerechtigheid?

Jezus zei in de volgende „zaligspreking”: „Zalig zijn die honger en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen verzadigd worden” (Matth. 5:6). Wat is gerechtigheid precies? Het is *recht* in plaats van verkeerd te zijn. Het is de rechte weg te volgen in plaats van de verkeerde weg die de mens „recht” toeschijnt.

Maar nog meer dan dat — hoe luidt de bijbelse definitie van „gerechtigheid”?

Zij luidt als volgt: „Al uw geboden zijn gerechtigheid” (Ps. 119:172, *N. Vert.*).

De volmaakte, heilige tien geboden van God zijn gerechtigheid.

In ditzelfde vijfde hoofdstuk van Mattheus zegt Christus: „Meent *niet* dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben *niet* gekomen, om die te ontbinden, maar te vervullen” (vers 17). En toch, heeft u niet altijd precies het tegenovergestelde gehoord? Heeft u niet altijd gehoord dat Jezus kwam om de wet teniet te doen?

Hoe komt het dat u dit gehoord heeft? Het staat niet in de Bijbel; integendeel, daar staat precies het tegenovergestelde. „Zo wie dan een van deze minste geboden zal ontbonden, en de mensen also zal geleerd hebben, die zal de minste genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar zo wie dezelve zal gedaan en geleerd hebben, die zal groot genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen” (vers 19).

Christus had het over de wet van God — en tegelijk, in dezelfde gedachtengang, verklaarde Hij dat Hij over de manier om rechtvaardig te zijn sprak! „Want Ik zeg u: Tenzij uw gerechtigheid [het doen en leren van Gods wet] overvloediger zij, dan der schriftgeleerden en der Farizeeën, dat gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins zult ingaan” (vers 20).

Christus zei: „Niet een ieder, die tot Mij zegt: Heer, Heer, zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet de wil mijns Vaders, Die in de hemelen is” (Matth. 7:21).

Jezus inspireerde Paulus dit te schrijven: „Besneden zijn betekent niets, en onbesneden zijn betekent niets, maar wél [dat wat daarentegen belangrijk is] *het houden van Gods geboden*”

(1 Cor. 7:19, *N. Vert.*). Dit gaat niet over het een of andere vermeende „nieuwe gebod” van Jezus Christus. Er is geen ontkomen aan. Er is geen mogelijkheid deze duidelijke uiteenzetting te vergeestelijken en weg te praten.

Vervolgens lezen we in 1 Corinthe 13 dat we zonder Gods liefde niets zijn. Tenzij we echte liefde in ons hart hebben, zijn we geen christenen. En het is liefde die ons ertoe leidt Gods tien geboden te onderhouden — *allemaal!* „De liefde doet de naaste geen kwaad. Zo is dan de liefde *de vervulling der wet!*” (Rom. 13:10).

Johannes werd door God geïnspireerd dit feit nog verder te bevestigen toen hij schreef: „Want dit is de liefde Gods [dit is de bijbelse definitie van liefde], dat wij *Zijn geboden bewaren*; en Zijn geboden zijn niet zwaar” (1 Joh. 5:3).

Hongeren en dorsten naar gerechtigheid is verlangen, streven, uit alle macht worstelen God gehoorzaam te zijn. Het is het onderhouden van Zijn wetten, die in liefde gegeven zijn voor ons welzijn.

Zij die waarlijk hongeren en dorsten naar gerechtigheid zullen voortdurend studeren om nieuw inzicht te krijgen, zullen gewillig zijn te veranderen wanneer zij zien dat zij fout geweest zijn, zullen hun verkeerde geloof, hun fouten, hun zonden toegeven. „Beproeft alle dingen” (1 Thess. 5:21), zei Paulus tot de Thessalonicensen.

Kénnen moderne christenen werkelijk hun Bijbel? Studeren de meeste zich christen noemende mensen die u kent ijverig, dagelijks de Schriften onderzoekende, zoals de Bereërs dat deden (Hand. 17:11), hongerend en dorstend naar Gods gerechtigheid? Bidden en vasten de meeste zich christen noemende mensen die u kent en komen zij dagelijks dichterbij tot God door een voortdurend contact met Zijn Woord? „Uw woord is de *waarheid!*” (Joh. 17:17), zei Jezus. Maar de meeste „moderne” christenen weten niet eens wat er in Zijn Woord staat. Zij *kennen* de Bijbel niet — zij *bestuderen* de Bijbel niet — omdat zij er niet werkelijk naar hongeren en dorsten.

En u? Als u werkelijk „hongert en dorst” naar gerechtigheid, zult u doen zoals degenen die Jezus in het 13e hoofdstuk van Mattheus beschreef. U zult zijn zoals de koopman die alles verkocht om die ene parel van grote waarde te verkrijgen. U zult

zijn zoals de man die de schat in de akker vond en alles verkocht om dat ene stuk land te kopen!

Bent u zo? De meeste zich christen noemende mensen zijn dat tegenwoordig niet.

Als u er werkelijk mee wil beginnen uw Bijbel beter te begrijpen, schrijf dan om de **SCHRIFTELIJKE CURSUS** van Ambassador College. Deze is geheel gratis, er is geen lesgeld te betalen. U kunt de cursus kosteloos toegestuurd krijgen indien u er werkelijk naar hongert!

Ja — dit is alweer een grote tegenstelling.

In plaats van hongurig en dorstig naar Gods Woord te zijn, hongeren en dorsten de meeste „christenen” naar stoffelijke dingen, naar het bevredigen van hun zintuigen. In plaats van de waarheid over Gods wet te leren kennen — en te begrijpen dat Zijn volmaakte wet de weg naar gerechtigheid is — geloven de meesten dat Zijn heilige wet teniet gedaan is. In plaats van de ongecompliceerde verklaring van Christus te geloven dat Hij niet kwam om de wet te ontbinden, geloven de meeste mensen precies het tegenovergestelde, n.l. dat Hij wél kwam om die te ontbinden.

Hoe volkomen anders is de echte waarheid van uw Bijbel.

„Zalig zijn de barmhartigen . . .”

U weet toch zeker wel wat het betekent barmhartig te zijn. Maar wanneer tóónt u ooit werkelijk barmhartigheid? Het is één ding het stilzwijgend met de Schrift eens te zijn, maar iets anders het in praktijk te brengen!

Jakobus zei: „En zijt daders des Woords, en niet alleen hoorders, uzelf met valse overlegging bedriegende” (Jakobus 1:22). Hij schreef ook: „Want wie de gehele wet zal houden, en in één [punt] zal struikelen, die is schuldig geworden aan alle”! (Jakobus 2:10.) God zegt dat Zijn goedertierenheid tot in eeuwigheid is. Maar wanneer heeft u ooit gelegenheid om barmhartigheid te tonen?

Het is barmhartig te geven in plaats van te nemen! Het is barmhartig helemaal niets over iemand te zeggen, als u niets goeds over hem kunt zeggen. Het is barmhartig een schuld of verplichting kwijt te schelden in plaats van een broeder ervoor voor het gerecht te brengen. Het is barmhartig alle andere mensen te behandelen zoals u wenst dat zij u behandelen.

Zijn de meeste christenen tegenwoordig barmhartig? Is het een blijk van barmhartigheid een vijand een kogel door zijn lichaam te jagen? Geeft het blijk van barmhartigheid afgunstig te zijn, te haten en te doden?

Christus meende wat Hij zei! „Zalig zijn de barmhartigen; want hun zal barmhartigheid geschieden” (Matth. 5:7). Hij laat vervolgens zien wat Hij bedoelt wanneer Hij ons in het „Onze Vader” de hoofdpunten voor ons gebed geeft. „En vergeef ons onze schulden, gelijk [en alleen zoals — in dezelfde mate als] ook wij vergeven onze schuldenaren” (Matth. 6:12).

„Zalig zijn de reinen van hart . . .”

Maar zulke mensen lopen er tegenwoordig niet veel rond! Paulus schreef: „Alle dingen zijn wel rein de reinen, maar de bevlechten en ongelovigen is geen ding rein, maar beide hun verstand en geweten zijn bevlekt” (Tit. 1:15).

Naar het schijnt heerst er nergens méér woordenstrijd, afgunst, spot, dispuut, bedrog, huichelarij en onenigheid dan onder sommigen van hen die van godsdienst een beroep maken. Er zijn meer oorlogen in naam van de godsdienst gevoerd dan om enige andere reden. Er zijn meer mensen afgeslacht, opgehangen, verbrand en moedwillig vermoord in naam der religie, dan om iets anders.

Jeremia openbaart ons: „Arglistig is het hart, meer dan enig ding, ja, dodelijk is het, wie zal het kennen?” (Jer. 17:9.) Een persoon met de natuurlijke gezindheid heeft een bezoedelde gezindheid. Hij ziet boze motieven in plaats van goede, hij ziet verkeerde bedoelingen achter iedere handeling, hij ziet suggestieve of gemene betekenissen achter de woorden van anderen. Paulus zei: „Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan [dat] ook niet” (Rom. 8:7). De natuurlijke gedachtengang is afwerend, opstandig — een denkwijze die God en Zijn volmaakte wetten vijandig gezind is, een denkwijze van een bezoedeld geweten!

Het wordt langzamerhand tijd dat we wakker werden en ophielden onszelf wijs te maken dat we bekeerd zijn. Velen die oprecht geloven dat zij „christenen” zijn, moeten hun eerste stap op de weg naar echte christelijkheid zelfs nog zetten.

Paulus schreef: „De liefde . . . handelt niet ongeschikkelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad” (1 Cor. 13:4-5). Toch lijkt het wel of er geen gemakkelijker te ergeren mensen zijn dan degenen die zich op de verschillende geestelijke terreinen bewegen. Een paradox? Of weer een averechtse tegenstelling tussen de duidelijke leerstellingen van uw Heer en Heiland en de algemene gebruiken en gewoonten van de meeste zich christen noemende mensen van tegenwoordig?

„Zalig zijn de vreedzamen . . .”

Fans van „westerns” hebben misschien wel van de vermaarde revolver gehoord die door Colt in de tijd van het „Wilde Westen” gefabriceerd werd en die „peacemaker” (vredestichter) genoemd werd. Vermoedelijk was die naam uit de Engelse Bijbel afkomstig.

En hierin ligt de filosofie van een „christelijke” wereld. De weg naar vrede, zo gelooft men, loopt via oorlog. Als je oorlog voert, krijg je vrede.

Maar denk nu eens even na. De wereld heeft altijd oorlog gekend. Onlangs voerde de wereld „de oorlog die aan alle oorlogen een einde moest maken”. Heeft men echter opgehouden oorlog te voeren? Is ’s mensen weg wel effectief geweest? Is het gelukt op de manier van de mens? Zijn alle oorlogen voorbij?

Denk eens na! De mensheid is onherroepelijk, stap voor stap, langs de route gemarcheerd die zij gekozen heeft en staat nu aan de rand van wereldvernietiging! De mens is nu zover in zijn superieure „verlichte” staat dat hij op het punt staat universele zelfmoord te plegen.

Geef eens eerlijk antwoord. Hééft de mens zijn problemen kunnen oplossen door oorlog?

Voor de grap begonnen sommige mensen in het westen van de Verenigde Staten een *revolver* de „peacemaker” te noemen. Maar hebben revolvers of geweren vrede gebracht?

Jezus zei: „Hebt uw vijanden *lief*; zegent ze, die u vervloeken; *doet wel* degenen, die u haten; en *bidt* voor degenen, die u geweld doen, en die u vervolgen” (Matth. 5:44).

Gelóven de meeste „christelijke” mensen deze tekst? Zeker!
Maar brengen zij het in praktijk?

Wordt het niet zachtjes aan tijd dat we ophouden onszelf voor de gek te houden? U weet best dat de zich christen noemende

mensen van tegenwoordig deze dingen niet in praktijk brengen. Wanneer een ECHTE christen deze leer van Christus opgeeft als reden voor zijn geloof dat hij niet mag doden, zullen anderen, lidmaten van een kerk, hem belachelijk maken. Het komt de meeste „christenen” tegenwoordig bespottelijk voor wérkelijk de leer van Christus te volgen. En toch eigenen zij zich Zijn naam toe.

Wat is een echte christen?

Tijdens de Tweede Wereldoorlog stroomden Duitse vaders en moeders naar hun kerken en kathedralen om voor hun jongens aan het front te bidden. In Engeland of in de Verenigde Staten gingen andere ouders naar hun kerken om voor hun jongens aan hetzelfde front te bidden.

In vele gevallen behoorden de jongens aan het front, hoewel zij van verschillende nationaliteiten en verschillende talen spraken, tot dezelfde godsdienst. Als zij in dezelfde plaats gewoond hadden, zouden zij naar dezelfde kerk gegaan zijn. Overal gebruiken „christenen” hetzelfde boek. Zij gebruiken, preken uit, schrijven over en lezen — nu en dan — de Bijbel. En ongeacht in welk land men hem vindt of in welke taal ook geschreven, de Bijbel zegt overal hetzelfde. Jezus zei dat men zijn vijanden moet liefhebben. Hoevele „christenen” geloven dat zij hun vijanden moeten liefhebben? Laten we ophouden onszelf iets wijs te maken. Men toont geen *liefde* door iemand een kogel door z'n lijf te jagen die hem openrijt en hem badend in zijn bloed laat sterven. Men toont zijn vijand geen „liefde” door hem te doorzeven.

Ja, Jezus zei: „Zalig zijn de vreedzamen”. Hij bedoelde niet: gezegend zijn zij die wapens opnemen en zichzelf dan misleiden dat zij VREDE stichten!

Luister toch eens! Als wapens vrede brengen — waar, ja, waar is tegenwoordig op deze aardbodem dan de vrede te vinden die zij ons gebracht hebben?

Ja — wij noemen onszelf wel „christelijk”, maar het zou ons doodverlegen maken er openlijk voor uit te komen dat we werkelijk de woorden van Degene, wiens naam wij ons toeëigenen, opvolgen en ernaar leven.

Ja, zalig zijn de werkelijk vreedzamen, want zij zullen Gods kinderen genaamd worden. God is bezig kinderen voort te brengen. Johannes schreef: „Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven

Wide World

OORLOGSSLACHTOFFERS — In oorlogstijd heeft de burgerbevolking vaak het ergst te lijden. Deze Vietnamese vrouw treurt met haar kinderen over haar man die door een granaatscherf is gewond.

heeft, namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden. Daarom kent ons de *wereld* [de maatschappij, dit tijdperk, de mensen rondom ons] niet, omdat zij Hem niet kent. Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn [*niet* onmiddellijk bij onze dood], wij *Hem gelijk* zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is" (1 Joh. 3:1-2).

Uit God *geboren* worden, is te worden *zoals* God — een lid van de goddelijke Familie.

Paulus schreef: „Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden” (Rom. 8:18, *N. Vert.*). Jezus wordt de EERSTGEBORENE onder VELE BROEDEREN genoemd! (1 Cor. 15:20, 23; Rom. 8:29.)

Degenen die vrede stichten worden beloofd dat zij zullen worden opgenomen in de Godsfamilie. (Schrijf om onze *gratis* boekjes *Waartoe werd u geboren?* en *Wat bedoelt u precies met 'wedergeboren'?* Deze publikaties zetten dit hoogst belangrijke onderwerp nader uiteen.)

Wordt U vervolgd?

Jezus zei: „Zalig zijn die vervolgd worden om der gerechtigheid wil; want hunner is het Koninkrijk der hemelen” (Matth. 5:10).

Denk eraan dat Hij zei: „In de wereld zult gij verdrukking hebben . . .” en ook bad Hij tot Zijn Vader: „Ik heb hun Uw woord gegeven; en de wereld heeft ze gehaat, omdat zij van de wereld niet zijn, gelijk als Ik van de wereld niet ben” (Joh. 16:33 en Joh. 17:14). Christus zei Zijn discipelen zich van de maatschappij om hen heen af te zonderen — uit de wereld te komen en andere dingen te doen, te geloven en in toepassing te brengen.

Let op de krachtige taal hierover in Gods Woord!

„Overspelers en overspeleressen, weet gij niet, dat de vriendschap der wereld een vijandschap Gods is? Zo wie dan een vriend der wereld wil zijn, die wordt een vijand van God gesteld” (Jakobus 4:4).

Johannes gebood echte christenen: „Hebt de wereld *niet* lief, noch hetgeen *in* de wereld is; zo iemand de wereld liefheeft, de liefde van de Vader is niet in hem. Want al wat in de wereld is, namelijk de begeerlijkheid des vlezes, en de begeerlijkheid der ogen, en de grootsheid des levens, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij, en haar begeerlijkheid; maar die de wil van God doet [de wil die in Zijn Woord uitgedrukt wordt], blijft in der eeuwigheid” (1 Joh. 2:15-17).

Kómen de meeste „christenen” tegenwoordig werkelijk **UIT** de wereld en laten zij de gebruiken, gewoonten en manieren ervan los? Worden de meesten werkelijk zo opvallend anders dat hun

vroegere zakenrelaties, hun familie, buren en vrienden werkelijk paf staan van de grote verandering in hun leven?

Paulus zegt: „Ik bid u dan . . . dat gij uw lichamen stelt tot een levende . . . offerande . . . En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw gemoed, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij” (Rom. 12:1-2).

God laat met donderende stem door Johannes Zijn waarschuwing horen: „*Gaat uit van haar*, Mijn volk, opdat gij *geen* gemeenschap hebt aan haar zonden en *niet* ontvangt van haar *plagen*” (Openb. 18:4, *N. Vert.*).

Als u werkelijk uit de wereld komt, zult u vervolging ondergaan!

Jezus zei het.

„Meent *niet*, dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want Ik ben gekomen om tweedracht te brengen tussen een man en zijn vader en tussen een dochter en haar moeder en tussen een schoondochter en haar schoonmoeder; en iemands huisgenoten zullen zijn vijanden zijn” (Matth. 10:34-36, *N. Vert.*).

Als u werkelijk begint te veranderen — als u werkelijk uw leven overgeeft aan God — als u werkelijk begint te doen zoals Christus deed, *te leven zoals Hij leefde* — zult u vervolgd worden. Lees 2 Timotheus 3:12 maar: „Trouwens, allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden” (*N. Vert.*).

En als u niet vervolgd wordt, is de kans groot dat u geen christen bent!

„ZALIG zijt gij”

Jezus gaat verder met te beschrijven hoe waarlijk bekeerde mensen zich zullen verheugen wanneer zij lijden onder vervolging die komt door rechtvaardig en goddelijk in deze tegenwoordige boze wereld te leven.

Hij zei: „Uw loon is groot in de hemelen; want alzo hebben zij vervolgd de profeten, die vóór u geweest zijn”! (Matth. 5:12.)

Ja, groot en onvoorstelbaar is het loon van Gods *ware* heiligen, dat in de hemel voor hen bewaard wordt en vanuit de hemel naar deze aarde zal komen!

Jezus zegt ons te bidden: „Uw Koninkrijk kome” [niet dat

wij daar naar tóe zullen gaan]. „Uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op de aarde” (Matth. 6:10).

Wat is de ware leer van Christus toch duidelijk!

En hoe anders dan wat u van jongs af aan hebt geleerd te geloven en aan te nemen!

Ja, juist hier in de zaligsprekingen, de „Bergrede”, kunt u duidelijk zien dat de meerderheid van de zich christen noemende mensen gewoon niet geloven of in praktijk brengen wat Christus zei!

De wereld is misleid

Het is schokkend — maar waar. De meeste zich christen noemende mensen van tegenwoordig brengen in werkelijkheid het christen-zijn niet in praktijk! In plaats daarvan geloven en beoefenen honderdduizenden mensen dezelfde oude heidense gebruiken die Christus en de apostelen met kracht veroordeelden — en noemen het desondanks „christendom”.

Uw Bijbel zegt dat deze tegenwoordige generatie bijna geheel misleid zou zijn. Christus zei: „Ziet toe, dat u niemand *verleide*. Want VELEN zullen komen *onder Mijn Naam* [die komen alsof zij de dienstknechten van Christus waren], zeggende: „Ik ben de Christus; en zij zullen VELEN verleiden” (Matth. 24:4,5).

Christus zei dat er maar heel weinig mensen — de uitverkorenen van God, die voor de sluwe misleidingen van Satan gevrijwaard werden — niet misleid zouden worden. „Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan, en zullen grote tekenen en wonderen doen, also dat zij (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden” (Matth. 24:24).

Satan heeft de wereld misleid — en God heeft herhaaldelijk in het Nieuwe Testament gewaarschuwd dat dit zo zal zijn — NU, in deze eeuw. In het twaalfde hoofdstuk van Openbaring wordt de duivel beschreven als een grote draak „die de gehele wereld verleidt” (vers 9).

Of deze wereld is *misleid*, óf uw Bijbel is niet waar!

Maar de Bijbel is waar; en deze wereld bevindt zich in de greep van een reusachtig bedrog. Een misleid persoon wéét niet dat hij misleid is. Hij is *oprecht!* Maar hij is oprecht ABUIS!

En zo komt het dat talloze, honderden en duizenden oprechte,

goed bedoelende mensen — die van zichzelf geloven dat zij „christelijk” zijn — feitelijk in stilzwijgende onenigheid met WARE christelijkheid leven.

Ziet u hoe verschillend het werkelijk christen-zijn volgens de Bijbel is van de zich christelijk noemende godsdienstige richtingen?

E. S. Ross

Echt berouw houdt een mentale en geestelijke verandering in die even reëel is als die welke deze monarchvlinder stoffelijk heeft ondergaan. Hij is juist te voorschijn gekropen uit de pop, die slechts één fase vormt van de metamorfose die een insect ondergaat.

Wat is echt berouw?

IN EEN WERELD vol spanning en angst keren meer en meer mensen zich tot religie. De Jezus-Beweging is hiervan een goed voorbeeld. Veel mensen zijn van oordeel dat zij op de een of andere manier „in het reine met God” moeten komen — dat zij lid moeten worden van een kerk, of „vromer” moeten gaan leven. Anderen — vooral jongeren, gedesillustioneerd door de oudere generatie — leggen een groeiende belangstelling aan de dag voor de figuur van Christus. Ze zoeken Jezus via rock-opera's (*Jesus Christ Superstar*), Jezus-liederen, het dopen door onderdompeling van „bekeerlingen” op grote schaal, enz.

De normale gang van zaken

Duizenden mensen hebben „voor Christus gekozen”, maar of het nu volwassenen zijn die troost zochten vanwege financiële tegenslagen of een groep jongeren die deelnamen aan een massale doopdienst, de vraag blijft: werden deze beslissingen wel genomen als gevolg van echt berouw?

Wat deden ze eigenlijk? Was het van lange duur? Hadden ze er baat bij?

Het is nog steeds zo dat velen bij opwekkingskomsten „bekeerd” worden. Zij proberen hun leven „aan Jezus Christus te geven”. Meestal hebben ze spijt van de een of andere slechte daad uit hun verleden — zijn bedroefd over het verlies van een geliefde — in de put over financiële moeilijkheden of over een ziek lichaam.

Zij menen het echt!

Evenals onze gehele samenleving zijn zij oprecht op zoek naar iets!

Wat vinden ze evenwel? Hoe doet iemand dat: zichzelf aan Christus geven en een echte christen worden? Wat houdt dat in? Is het slechts een kortstondig besluit of een gevoelsuiting? Is het iets dat alleen met emoties te maken heeft? Of is het een beslissing waarbij men met beide voeten stevig op de grond staat en een praktische handelswijze, ja, een levenswijze kiest?

Een algemene opvatting

Een kerkelijke voorman heeft eens gezegd: „Laten we in de eerste plaats begrijpen wat het christendom NIET is. Het is GEEN levenswijze.”

Wat dóet een pas bekeerde christen dan dat hem een christen maakt? Over het algemeen neemt men aan dat het gevoel van wroeging of spijt over fouten en misstappen in het verleden, plus het feit dat men Christus heeft aangenomen — dat men Christus dient — een ervaring van behoud is. Honderdduizenden oprechte, welmenende en serieuze mensen zijn er tevreden mee dat zij christen zijn, overtuigd dat zij op weg zijn naar het eeuwige leven, hoewel zij, of u het geloven wilt of niet, in feite nooit de eerste stap gedaan hebben om een echte christen te worden.

Luister eens naar wat de Bijbel hierover zegt!

„Van toen aan is Jezus begonnen te prediken . . .” Jezus was een prediker. Jezus Christus kwam met een boodschap van God de Vader — en deze boodschap was datgene wat Hij predikte. Wat was het allereerste dat Hij Zijn toehoorders zei te doen? „...BEKEERT U; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen” (Matth. 4:17). Let wel: Jezus' woorden waren: „BEKEERT U!”

Christus méénde het. Hij bedoelde *waarachtige* bekering — niet zo maar een ervaring van emotionele wroeging of verontrusting.

God zegt: „Want de droefheid naar God werkt een onberouwelijke bekering tot zaligheid; maar de *droefheid der wereld* werkt de DOOD” (2 Cor. 7:10). Er is een „droefheid der wereld” die louter menselijk en lichamelijk is — zij is EMOTIONEEL — maar zij brengt de dood.

Hoe zit dat met u? Weet u wat het verschil is tussen zuiver menselijke emotie, waardoor sommigen zelfs tot tranen toe bewogen worden, wanneer zij „naar voren gaan”, en droefheid die God welgevallig is en tot echte bekering leidt?

Jezus zei: „Indien gij u niet bekeert, zo zult gij allen desgelijks vergaan” (Lukas 13:3, 5).

In Zijn gelijkenis van het ene verloren schaap zei Jezus: „Ik zeg ulieden, dat er alzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar, die zich bekeert, meer dan over negen en negentig rechtvaardigen, die de bekering niet van node hebben” (Lukas 15:7).

Jezus gaf dit voorbeeld om aan te tonen hoe zelden het voorkomt dat iemand zich werkelijk bekeert.

Later predikten de apostelen dezelfde boodschap die Jezus van Zijn Vader meegekregen had. Toen Petrus opstond om de wonderbaarlijke gebeurtenissen die op de Pinksterdag van het jaar 31 voorgevallen waren te verklaren, zei hij: „Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave van de heilige Geest ontvangen” (Hand. 2:38). Later zei Petrus: „Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden” (Hand. 3:19, N. Vert.).

Er is dus iets dat móet volgen wanneer iemand Christus als zijn persoonlijke Heiland aanneemt! Christus zei dit zelf.

Berouw hebben en zich bekeren betekent VERANDEREN. Dat is de betekenis van het woord „bekering”. Maar wat houdt die verandering dan precies in?

Wat veranderen?

„Ik ben een ander mens”, zei de man die het roken afgezworen had. „Ik heb eindelijk het roken opgegeven!” Deze man meende, omdat hij een slechte gewoonte opgegeven had, dat hij veranderd was. Maar was hij dat werkelijk?

Wat is het dat Christus wil dat u verandert? Is het enkel hoe u over Hem „denkt”? Verandert u uw kijk op religie? Verandert u van kerk, van gewoonte of WAT?

De apostel Paulus verklaarde dat „... het bedenken van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan [dat] ook niet” (Rom. 8:7). Het vlees is de natuurlijke mens — de normale, oprechte, natuurlijke, gewone „manier waarop men de dingen bekijkt”. Het is de denkwijze van elk normaal mens vóórdat hij tot deze verandering komt waar Christus over sprak! Paulus ging verder met te zeggen:

Christen-zijn is

„Indien God met mij zal zijn, en mij behoeden zal op *deze weg*, die ik ga . . .” — Gen. 28:20.

„Heel *de weg*, die de Heer, uw God, u geboden heeft, zult gij gaan . . .” — Deut. 5:33.

„Mijn voet bleef vast in zijn spoor, ik hield *zijn weg* zonder af te buigen” — Job 23:11.

„Onderwijs mij, Heer, *uw weg* . . .” — Psalm 27:11.

„Opdat men op aarde *uw weg* kenne . . .” — Psalm 67:3.

„. . . Maak mij levend door *uw wegen*” — Psalm 119:37.

„. . . Dit is *de weg*, wandelt daarop” — Jes. 30:21.

„. . . Wandelt op *de ganse weg* die Ik u gebied . . .” — Jer. 7:23.

„. . . Als zij zich dan geheel gewennen aan *de wegen* van mijn volk . . .” — Jer. 12:16.

een levenswijze

„Gij hebt mij *wegen ten leven* doen kennen” — Hand. 2:28.

„En Saulus, nog dreiging en moord blazende tegen de discipelen des Heren, ging naar de hogepriester, en vroeg van hem brieven naar Damascus voor de synagogen, om, als hij mannen en vrouwen, die van *die weg* waren, zou vinden . . .” — Hand. 9:1-2.

„. . . En legden hem *de weg* van God nauwkeuriger uit” — Hand. 18:26.

„Maar toen sommigen verhard en ongehoorzaam bleven en ten aanhoren van de menigte kwaad bleven spreken van *de weg* . . .” — Hand. 19:9.

„Maar dit erken ik voor u, dat ik naar *die weg*, die zij een sekte noemen, inderdaad de God der vaderen vereer . . .” — Hand. 24:14.

„Maar Felix, die zeer goed van *de weg* op de hoogte was, verdaagde hun zaak . . .” — Hand. 24:22

(Alle aanhalingen zijn afkomstig uit de Nieuwe Vertaling.)

„Maar zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt [behoort] Hem niet toe” (Rom. 8:9). Hebt u dat gezien? Als iemand de Geest van Christus niet heeft, behoort hij Christus niet toe en is daarom ook geen christen.

Deze verandering heeft iets te maken met de natuurlijke mens en de Geest van Christus. Let ook op een andere belangrijke tekst: „Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke erediens. En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt HERVORMD door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene” (Rom. 12:1-2, *N. Vert.*). Lees deze verzen nog eens. *Bestudeer* ze.

God zegt dat u een vernieuwing, een hervorming, een verandering van uw DENKEN moet ondergaan.

Deze verandering van denkwijze is een verandering van de menselijke natuur!

De normale, natuurlijke weg van de menselijke natuur is de zelfzuchtige levenswijze. De gehele motiverende drang in de menselijke natuur is het ego. Het is zelfbehagen, de voldoening van het „eigen ik” — de weg van nemen voor het zelf dat de basis vormt van de menselijke natuur. *U* bent uitermate zelfzuchtig. Alle mensen zijn zelfzuchtig.

En achter het egoïsme van elk mens schuilt de grondoorzaak van het probleem: ijdelheid!

Iedereen zit vol ijdelheid in de een of andere vorm. Iedereen verlangt ernaar door andere mensen „sympathiek” gevonden te worden, dat iedereen „goed” over u denkt, dat de samenleving u aanneemt, naar u opkijkt, respecteert, bewondert en liefheeft — dit is allemaal ijdelheid.

Deze ijdelheid brengt iemand ertoe te zeggen: „Wat zullen mijn vrienden wel zeggen?” of: „Wat zullen de *mensen* wel denken?”

Verstrikt in de maatschappij

U bent opgegroeid in een wereld die alles beoordeelt naar wat „men” denkt en daarom trekt u het zich waarschijnlijk behoorlijk aan wat uw vrienden, burens en familieleden zeggen. *U* maakt geheel en al deel uit van deze wereld en maatschappij. Wat de norm ook is, wat het ook moge zijn dat deze mensen in wier ogen u genade begeert te vinden, met goedkeuring mogen

Lorton — Ambassador College

Een jonge bekeerling tot de Jezus-Beweging wordt gedoopt door onderdompeling in de zee nabij Santa Monica in Californië. Hoewel er een toenemende belangstelling bestaat voor godsdienst en de persoon van Christus, weten slechts weinig mensen wie de ware Jezus was, noch begrijpen zij de boodschap die Hij bracht.

beschouwen, dát wordt de norm in uw leven. Als u bent zoals de meeste mensen, dan leeft u op een manier die u de meeste kans zal geven om de aanvaarding en goedkeuring te vinden die u zoekt. U maakt deel uit van deze wereld. Uw leven wordt geregeld door deze wereld en haar gewoonten, haar feestdagen, haar praktijken in het zakendoen, op sociaal en religieus gebied, en in het gehele spectrum van de geaccepteerde normen der samenleving waar deze „wereld” uit bestaat.

De meeste mensen zijn erin verstrikt — gevangen in een manier van doen die overeenstemt met alles wat door de meerderheid aangenomen wordt — schapen die blindelings de maatschappij volgen, waar deze ook heen mag gaan, die zich nooit afvragen of iets al dan niet goed is, maar zich gewoon schikken naar de levenswijze van anderen.

Vele mensen is dit verlangen naar conformiteit opgevallen en zij zijn ertegen in opstand gekomen.

Nonconformisten die zichzelf niet voor de gek willen houden, zullen echter moeten toegeven dat hun nonconformiteit niets anders is dan het zich schikken naar de levenswijze van een andere groep dan voorheen. De hippie die beweert een „nonconformist” te zijn, draagt in feite een uniform en volgt getrouw een scherp omlijnd gedragspatroon als een uitwendig teken van zijn nieuwe conformiteit. Zichzelf voor de gek houdend dat hij het establishment ontvlucht, bindt hij zich met handen en voeten aan een ander establishment.

En dit alles is niets anders dan ijdelheid.

Het is om ons van deze kluisters van traditie en maatschappij te verlossen dat Christus ons *uit* deze wereld roept.

Jezus roept u UIT deze samenleving

Christus zei: „Mijn Koninkrijk is NIET *van deze wereld*” (Joh. 18:36). Hij bracht als Boodschapper van God de Vader het nieuws van een béter koninkrijk — de wereldheerschappij van het Koninkrijk Gods! Toen Christus als mens op deze aarde was, sprak Hij tot Zijn discipelen over een spoedig te verschijnen wereldregering die al de zich daartegen verzettende, door mensen ingestelde regeringen zou vervangen en deze wereld gaan regeren! (Openb. 2:26-27.)

Hij bad dat Zijn discipelen afgezonderd zouden zijn van déze wereld. „Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld, maar voor

degenen, die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn van U" (Joh. 17:9).

Wist u dat Jezus Christus zelf zei dat als u een echte christen bent, sommigen van uw vroegere vrienden, familieleden en anderen u zullen haten?

Luister naar het volgende!

„Indien u de wereld haat, zo weet, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft. Indien gij van de wereld waart, zo zou de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld" (Joh. 15:18-19).

Christus zei dat zelfs leden van uw eigen familie op u zouden gaan neerkijken wanneer u werkelijk bereid bent Hem te gehoorzamen. „Meent gij, dat Ik gekomen ben, om vrede te geven op de aarde? Nee, zeg Ik u, maar veeleer verdeeldheid. Want van nu aan zullen er vijf in een huis verdeeld zijn, drie tegen twee, en twee tegen drie" (Lukas 12:51-52).

Als u Christus werkelijk volgt — leeft zoals Hij leefde en doet zoals Hij deed, en Gods WET onderhoudt zoals Hij — dan zal deze maatschappij, ja zelfs sommigen van uw voormalige naaste vrienden en uw eigen familieleden zich tegen u beginnen te verzetten en u beginnen te vervolgen.

„Daar Christus dan [voor ons] naar het vlees geleden heeft, moet ook gij u wapenen met dezelfde gedachte... Want er is tijd genoeg voorbijgegaan met het volbrengen van de wil der heidenen... Daarom bevreedt het hen [uw voormalige lotgenoten met wie u deze wereld volgde], dat gij u niet met hen stort in diezelfde poel van liederlijkheid, en zij belasteren u" (1 Petrus 4:1-4, N. Vert.).

Ziet u hoe sterk God elke christen op het hart drukt dat zij moeten ophouden betrekkingen met deze zondige samenleving te hebben. „Hebt de wereld NIET lief, noch hetgeen in de wereld is; zo iemand de wereld liefheeft, *de liefde van de Vader is niet in hem*. Want al wat in de wereld is, namelijk de begeerlijkheid van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij, en haar begeerlijkheid; maar die *de wil van God doet, blijft in der eeuwigheid*" (1 Joh. 2:15-17).

Uiteraard hebben echte christenen geen andere keus dan in deze wereld te leven (Joh. 17:15). Wanneer zij geheel en al God gehoorzamen — deze wereld niet gelijkvormig zijn — moeten zij

proberen vrede met alle mensen te houden (Rom. 12:18). Indien een echte christen van mening moet verschillen met deze wereld, dan moet hij dat doen zonder onaangenaam te zijn.

„Bezint eer gij begint”

In Lukas 14 geeft Christus iedereen die een echte christen wil zijn, de strenge vermaning de kosten te berekenen die het volgen van Christus met zich meebrengt! Maar hoeveel mensen worden tijdens de grote evangelisatiebijeenkomsten waar de mensen uitgenodigd worden „voor Christus te kiezen”, voorgehouden de kosten te berekenen — of zelfs ook maar gezegd wat de kosten werkelijk zijn?

Zégt men hen wat het werkelijk betékent? En zegt men hen hóe zij zich aan God kunnen overgeven — hóe zij Christus moeten dienen — wat ze moeten doen — wat het inhoudt? Zegt men hen dat zij **UIT** deze samenleving moeten komen en dat zij zich **NIET** naar deze wereld moeten richten?

Nee! *Heel beslist niet.*

Veel mensen worden er tegenwoordig toe gebracht „Christus aan te nemen” in een ogenblik van emotionele wroeging over fouten uit het verleden. Maar ettelijke duizenden mensen weten niet wat zij moeten doen om werkelijk een christen te worden!

Wat ZIJN de kosten?

Denk eraan dat Christus u zegt wat u moet dóen om een christen te worden.

„Niet een ieder, die tot Mij zegt: Heer, Heer, zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar **DOET** de wil van Mijn Vader, Die in de hemelen is” (Matth. 7:21). „Bekeert u”, zei Christus. „Doe Gods wil”, zei Hij.

Gods wil is opgetekend in Zijn Woord. „Uw Woord is de waarheid” (Joh. 17:17). Het is de waarheid, Gods Woord, dat u vrij zal maken.

Hier zien we dus wat het werkelijk kost om een echte christen te worden en om een zoon van God te worden!

Het kost u uw leven!

Letterlijk!

Is dat een schok voor u? Waarschijnlijk wel — tenzij u denkt dat wat ik zeg misschien bedoeld is als een soort religieus

klinkende volzin die precies hetzelfde betekent als „geef uw hart aan de Heer” of een dergelijk sentiment.

Gods Woord zegt u dat u *letterlijk* uw leven voor Christus moet opofferen.

„*Bekeert u*, en een ieder van u *worde gedoopt* in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave van de heilige Geest ontvangen” (Hand. 2:38).

Wanneer u geestelijk en innerlijk helemaal tot berouw gekomen bent en uw eigen vleselijke wil helemaal vernietigd is, nadat u van uzelf bent gaan walgen en vervuld bent van afschuw over uw eigen daden, uw eigen levenswijze, uw eigen ik, dat de ijdelheid in u is — dán behoort u *gedoopt* te worden.

Een verandering van mentaliteit

De apostel Paulus was een echte christen. Hij had Gods Geest die beloofd is aan iedereen die bereid is zijn leven op te offeren en zijn eigen wil aan God over te geven, zich te laten dopen en als een ootmoedig kind voor Gods troon der genade te komen. Paulus zegt: „Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof van de Zoon van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft” (Gal. 2:20).

Na berouw getoond te hebben en gedoopt te zijn — dat symbolisch het begraven van de oude natuurlijke mens voorstelt, die daarvóór vijandig was tegenover God — ontvangt u Gods heilige Geest in uw menselijke geest waardoor uw denken veranderd wordt. Jezus Christus begint dan uw gedachten te motiveren en al uw daden te leiden — Hij begint nog eens Zijn leven te leiden, maar nu BINNENIN U.

En Hij doet dat door de kracht van Gods heilige Geest!

Dit is voor de meeste mensen een groot mysterie, maar niettemin moet Gods Geest onze natuurlijke denkwijze binnendringen om die denkwijze te *veranderen* en ons meegaand, ootmoedig en God *gehoorzaam* te maken waar we vroeger vijandig, antagonistisch, haatdragend en verbitterd tegenover onze Schepper stonden.

Wanneer we Gods Geest ontvangen, die ons in staat stelt onze menselijke natuur te veranderen, ontvangen we een kracht

van buitenaf — een *verwekking* die ons tot kinderen van God maakt.

Een veranderde mentaliteit

Als u een echte christen bent dan zult u *onmogelijk* de gewoonten en gebruiken van deze maatschappij blindelings kunnen blijven volgen. In plaats daarvan zult u zich beginnen af te vragen: „Wat is *Gods* wil, wat zegt *God* erover?” Dan zult u beginnen de Bijbel te onderzoeken om te wéten te komen wat *Gods* wil is.

Uw zienswijze en mentaliteit zullen geleidelijk aan op die van Christus beginnen te lijken. U zult dan met Christus beginnen te zeggen: „Doch niet gelijk *ik* wil, maar gelijk *Gij* wilt”.

Waar u vroeger in uw omgang met mensen „met de massa meeliiep” wat uitgaan, mode of de manier van zakendoen betreft, zult u zich gaan afvragen of de gewoonten van de massa wel juist zijn. U zult er zich eerst van willen overtuigen *wat Gods wil* in verband met deze levenswijzen is.

Dat is de definitie van een christen.

Een christen is iemand die bij elk woord van God leeft.

„De mens zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door de mond *Gods* uitgaat” (Matth. 4:4). Dat zei uw Heiland! Maar léven de meeste mensen die zich voor christen uitgeven werkelijk bij elk woord van God?

Helemaal niet! De meeste zich christen noemende mensen weten zelfs niet het geringste af van wat *Gods* Woord zegt. Doordat zij de Bijbel niet bestuderen en niet werkelijk beginnen *Gods* Woord in te drinken, komt het dat zij alles wat andere mensen zeggen en geloven voor zoete koek aannemen.

Wat het voor u betekent

Een christen wordt dus overwonnen door God. Zijn natuurlijke wil is gebroken. Hij beseft dat hij gezondigd heeft. Zonde is alles wat in strijd is met *Gods* wetten zoals de Leidse vertaling 1 Johannes 3:4 terecht weergeeft. Hij roept dan tot God en smeekt om vergeving voor deze zonden en vraagt Hem de doodstraf, die het loon van elke zonde is (Rom. 6:23), weg te nemen. Hij beroept zich in geloof op *Gods* belofte van vergeving door het offer van Christus en Diens dood in de plaats van z'n

eigen dood aan te nemen. De christen laat zich vervolgens dopen, wat voor God het bewijs is dat hij het werkelijk meent.

Hij verwacht ook dat God getrouw aan Zijn belofte zal zijn en hem Zijn heilige Geest zal geven als gevolg van het berouw en de doop die God van hem verlangt.

DAN — EN DAN ALLEEN — ZULT U EEN ECHTE CHRISTEN WORDEN.

Tenslotte zult u de levenswijze van Christus zelf als een gewoonte in praktijk gaan brengen. „Die daar zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, die is een leugenaar, en in die is de waarheid niet” (1 Joh. 2:4). „Die zegt, dat hij in Hem blijft [een christen is], die moet ook zelf alzo wandelen [leven], gelijk Hij [Christus] gewandeld heeft” (1 Joh. 2:6).

Een echte christen die wérkelijk berouw getoond heeft, zal willen leven zoals Christus geleefd heeft! Hij zal Gods wetten willen onderhouden, in elk opzicht God gehoorzaam willen zijn en deel willen hebben aan het grote geluk en de geweldige zegeningen die het gevolg zijn van die gehoorzaamheid.

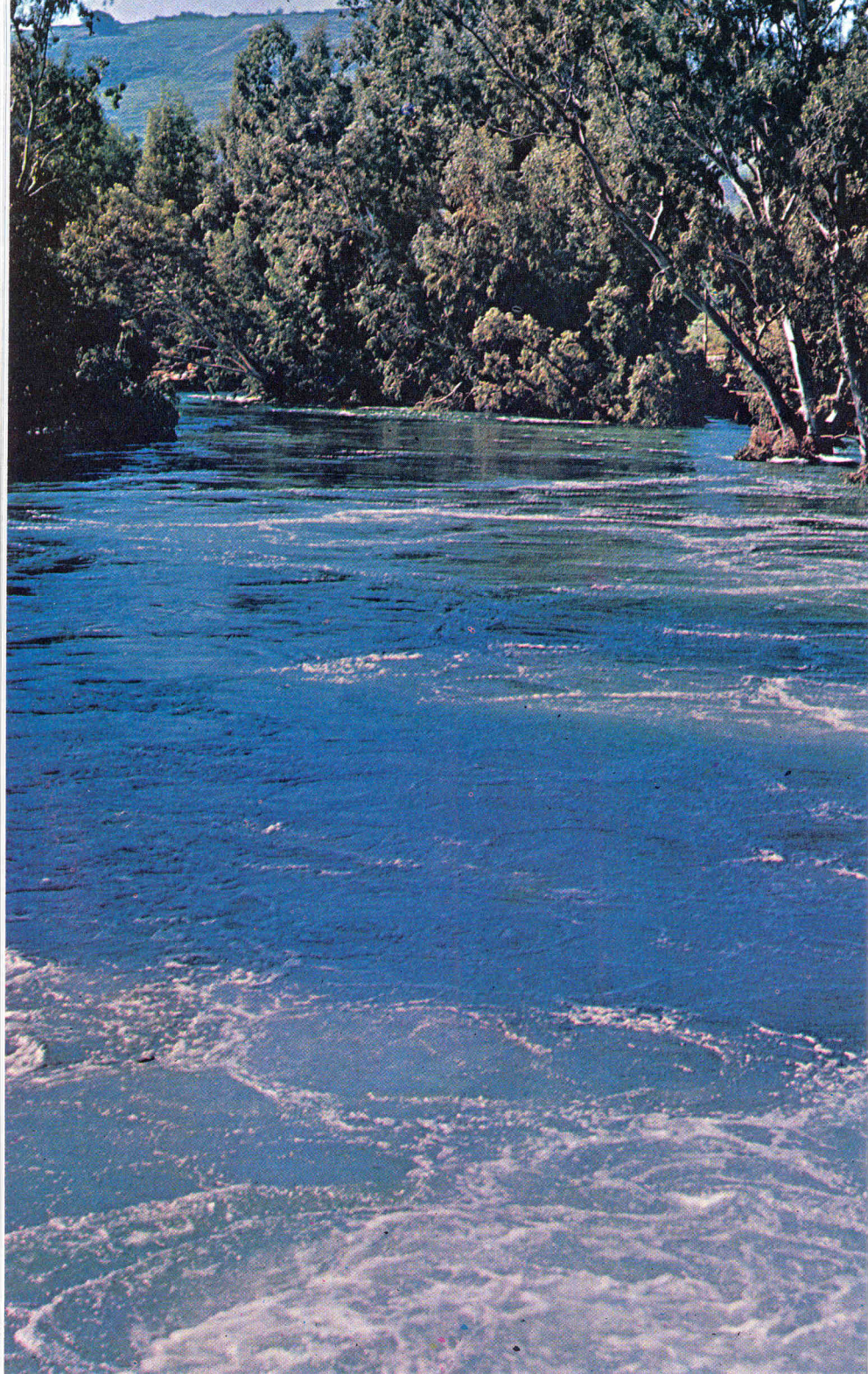
„Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, *ons een voorbeeld nalatende*, opdat gij *Zijn voetstappen zoudt navolgen*” (1 Petrus 2:21).

Onderzoek uzelf!

Denk eraan: „Stel uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk” (2 Cor. 13:5, *N. Vert.*).

Dien Christus — gehoorzaam Christus — leef zoals Christus leefde, volg Christus!

Dát is wat het betekent een echte christen te zijn!

Hoort u gedoopt te worden?

„**B**EKEERT U!” riep de hijgende, transpirerende evangelist tot een menigte gretig toeluisterende volgelingen in Brooklyn, New York.

Het was een broeiende, snikhete dag, en het schroeiende wegdek weerkaatste de hitte in golven op z'n volgelingen. Naarmate de hese stem van de straatprediker in vuur en kracht toenam, groeide de opwinding van de menigte.

Tenslotte werd er een hartstochtelijk pleidooi tot bekering ten beste gegeven. Meegesleept door een vloedgolf van menselijke emoties drongen tientallen mensen naar voren, terwijl de tranen hun over de opgewonden en transpirerende gezichten liepen.

Zij werden gedoopt — op staande voet.

De methode?

De evangelist had van de gemeentelijke brandweer toestemming gekregen een brandkraan open te draaien. Hij besproeide de hele menigte — met een brandslang.

Was deze doop geldig?

Het toneel verandert

Om diezelfde tijd, op een zondagmorgen, stond een goed gekleed jong echtpaar ernstig en vol trots met hun prille eerstgeborene in de armen voor de predikant in een deftige kerk.

De voorganger sprenkelde gracieus een paar druppels water op het hoopje mens. De baby werd gedoopt.

DE JORDAAN: Uw Heiland, Jezus Christus, werd in deze rivier gedoopt (Matth. 3:13-17) en gaf daarmee een voorbeeld van de juiste wijze waarop men gedoopt dient te worden (1 Petrus 2:21).

Was déze doop geldig?

Het decor wisselt weer. Er is in een andere kerk een doopdienst aan de gang. In waterdichte pakken en zwarte toga's dalen zowel de predikant als de kandidaten in een bassin af, waar de kandidaten zich door de predikant ruggelings geheel onder water laten dompelen.

Is dit de juiste manier van dopen?

Gelijktijdig, zonder dat enigen van deze deelnemers ervan wisten, was er ver buiten de stad nóg een doopdienst aan de gang. In een snelstromende rivier was een predikant bezig een aantal kandidaten onder te dompelen en ook hen volkomen te begraven. Maar deze predikant gebruikte geen water in een doobassin. Hij begroef ze in de stromende rivier.

Was deze doop van meer kracht dan de andere?

Hier hebben we begieten, besprenkelen, onderdempelen — soms binnen, soms buitenshuis. Baby's worden besprenkeld. Van sommige volwassenen wordt verlangd dat zij zich bekeren. Anderen worden gedoopt na Christus beleden te hebben, zonder enige bekering. Bij vele kerkgenootschappen komt helemaal geen doop voor.

Het schijnt dat er in dit alles verwarring heerst.

Is er iemand die WEET wat juist is? Maakt het enig verschil op welke manier men gedoopt wordt — of dat men al dan niet gedoopt wordt? Waarom heerst er zo'n verwarring?

Een wereld vol godsdienstige verwarring

Jesus Christus zei dat deze dingen zouden gebeuren.

Hij waarschuwde ervoor dat u in een wereld zou leven die letterlijk vól godsdienstige verwarring zou zijn. Hij zei: „Ziet toe, dat u niemand verleide. Want velen zullen komen onder Mijn Naam, zeggende: Ik ben de Christus; en zij zullen velen verleiden” (Matth. 24:4-5). Let erop dat Christus zei dat VELEN verleid zouden worden en dat er VELEN „in Mijn Naam” zouden komen, d.w.z. die de *naam* van Jesus Christus zouden gebruiken alsof zij Zijn *gezag* daartoe hadden.

Hij zei: „En vele valse profeten zullen opstaan, en zullen er velen verleiden” (Matth. 24:11).

In de mengelmoes van conflicten, scheuringen, splitsingen, verdeeldheid, bewijsgronden, persoonlijke uitleggingen en eigen filosofieën waaruit onze westerse wereld van christelijke gods-

diensten bestaat, steekt één heel duidelijk feit boven alles uit: deze profetieën van Jezus Christus zijn LETTERLIJK uitgekomen!

Er zijn thans alleen al in Nederland ruim vijfhonderd verschillende erkende „kerkgenootschappen” die allemaal beweren precies dát te prediken en te leren wat in de Bijbel staat.

Kunnen ze allemaal gelijk hebben?

De gemiddelde persoon is geneigd te zeggen: „Al deze kerken kunnen het toch zeker niet bij het verkeerde eind hebben?”

Maar waarom niet?

Jezus Christus van Nazareth zei dat de grote meerderheid het wél bij het verkeerde eind zou hebben.

De meeste mensen denken er nooit aan het zó uit te drukken: „Al deze kerken kunnen toch zeker *allemaal* geen gelijk hebben!” Het enige wat u heeft te doen is eenvoudig de feiten met elkaar in verband brengen. Juist het feit dat er zoveel verschillende opvattingen zijn, is een bewijs op zichzelf van de juistheid van de laatste bewering! Nee, zij kunnen NIET allemaal gelijk hebben.

Het vraagstuk waar iedere leek dus tegenover komt te staan is te weten te komen wíe er gelijk heeft en hoe dat *bewezen* kan worden.

Vergeet niet dat de apostel Paulus zei: „Beproeft alle dingen; behoudt het goede” (1 Thess. 5:21). De apostel Paulus onderwees een groep joden in Berea, die zich gunstig onderscheidden van „die te Thessalonica, daar zij het woord met alle bereidwilligheid aannamen en dagelijks de Schriften nagingen, of deze dingen zo waren” (Hand. 17:11, *N. Vert.*).

Onthoud dit goed! „Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is” (2 Tim. 3:16).

Daarom zeggen wij voortdurend: „Geloof ons niet, tenzij of totdat u alles in uw eigen Bijbel hebt onderzocht en nagegaan”.

Bewijs vooral zorgvuldig, tot uw eigen algehele en volle tevredenheid, dat u de eenvoudige en onomwonden waarheid over de doop kent, door deze Schriftgedeelten in uw eigen Bijbel na te gaan!

Christus GEBOOD de doop

Jezus Christus van Nazareth werd gedoopt. Verderop in dit artikel zult u zien dat de doop een uitwendig symbool is van het

begraven van het oude „ik” en van de opstanding ten leven — een leven op een nieuwe en andere manier. De doop wordt bevolen als een uiterlijk teken van onze bekering en onze bereidheid ons leven volkomen aan God over te geven — bereid te zijn het oude „ik” te begraven.

Jezus heeft nooit gezondigd. Hij hóefde niet als een berouwvolle zondaar gedoopt te worden, maar alleen omdat „Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijn voetstappen zoudt navolgen” (1 Petrus 2:21). De doop van Christus was dus een voorbeeld voor alle echte christenen.

„Toen kwam Jezus van Galilea naar de Jordaan, tot Johannes, om van hem gedoopt te worden. Doch Johannes weigerde Hem zeer, zeggende: Mij is nodig van U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij? Maar Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Laat nu af; want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij van Hem af. En Jezus, gedoopt zijnde, is terstond opgeklommen uit het water; en ziet, de hemelen werden Hem geopend, en Hij zag de Geest Gods nederdalen, gelijk een duif, en op Hem komen. En ziet, een stem uit de hemelen, zeggende: Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Dewelke Ik Mijn welbehagen heb!” (Matth. 3:13-17.) Jezus zei: „Laat nu af; want aldus betaamt ons *alle gerechtigheid te vervullen*”. Johannes zag in dat Jezus niet gedoopt hóefde te worden, maar dat hijzelf eerder degene was die gedoopt diende te worden.

Jezus gaf ons een VOORBEELD om na te volgen.

Eén doop

Tijdens zijn prediking op de Pinksterdag in 31 n.Chr. zei Petrus: „Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave van de heilige Geest ontvangen” (Hand. 2:38). Later zei hij: „Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden...” (Hand. 3:19, *N. Vert.*). Vele aanwezigen waren diep overtuigd door de fantastische wonderen die zij gezien hadden en van het bijna ongelooflijke *feit* van de wederopstanding van Jezus Christus! God zegt: „Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op die dag tot hen toegedaan omtrent drieduizend zielen” (Hand. 2:41). Het allereerste dat zij deden na werkelijke bekering ondergaan te hebben, was zich te laten dopen.

De apostel Paulus schreef aan de Efeziërs: „Eén lichaam [de ene ware Kerk van God] is het, en één Geest [de heilige Geest van God], gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping; één Heer, één geloof [het geheel van wat de Kerk gelooft, de ware leer], ÉÉN DOOP, één God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen” (Ef. 4:4-6).

Let erop: er is ÉÉN doop. D.w.z. er is volgens het geïnspireerde Woord van God maar één geldige, wettige, juiste doop.

Er bestaan geen twee of drie onderling verschillende methoden, waarop men gedoopt kan worden waarbij de ene methode even aanneembaar is als de andere.

God liet het niet aan deze wereld over de een of andere „vorm” van door mensen gemaakte godsdienstige riten uit te denken, er de naam van Christus aan te hangen en ze christelijk te noemen.

God laat ons niet beslissen wát onze methode of vorm zal zijn waarmee wij Hem aanbidden en dienen zullen, maar wel of we AL DAN NIET de enige wijze die Hij, de Schepper, voor ons heeft vastgesteld, willen gehoorzamen. Wat is die „ene doop” dan?

Wat de doop IS

Het Nederlandse woord „dopen” komt van het Griekse woord *baptizo*, dat indompelen, indopen of onderdompelen betekent.

God zou het gebruik van een ander woord dan *baptizo* in het behandelen van dit belangrijke onderwerp geïnspireerd kunnen hebben indien Hij niet van plan was geweest de drievoudige betekenis van REINIGING, BEGRAFENIS en WEDEROPSTANDING volmaakt weer te geven (Rom. 6:4-5).

De woorden *ekcheo*, *proscheo* en *katacheo* b.v. komen allemaal van de stam *cheo* wat UITGIETEN betekent. Ze worden gebruikt in teksten zoals Johannes 2:15; Handelingen 2:17-18; Openbaring 16:1-4; Hebrëen 11:28; Mattheus 26:7 en Markus 14:3 met betrekking tot het uitstorten van geld, de heilige Geest, de fiolen van Gods toorn, het uitgieten van zalf of het sprenkelen van het bloed van een offerdier. Sommige kerken gieten of sprenkelen water als zij „dopen”, omdat zij abusievelijk van mening zijn dat dit door God bedoeld wordt wanneer Hij *baptizo* zegt.

Een ander woord *rantizo* wordt gebruikt in Hebrëen 9:13, 19 en 21; 10:22; 12:24; en 1 Petrus 1:2 waar het, zoals overal

elders, **BESPRENKELEN** betekent. Sommige kerkgenootschappen besprenkelen (*rantizo*) in de veronderstelling dat ze dopen (*baptizo*), maar die woorden betekenen eenvoudig niet hetzelfde. Ze zijn geheel en al verschillend.

God heeft het gebruik van het Griekse woord *baptizo* geïnspireerd voor elk geval waar er in Zijn Woord van dopen sprake is. Dit woord wordt nooit vertaald door het Nederlandse woord „besprenkelen”. Het betekent „wassen” of „baden”, maar door middel van **ONDERDOMPELING**. Het wordt ook gebruikt in figuurlijke taal om aan te geven dat men *overstelp*t is. In literaire taal wordt het gebruikt wanneer er sprake is van het zwemmen van mensen en het zinken van een schip. U kunt niet zwemmen in een handjevol water dat uitgegoten wordt. Een schip kan niet zinken in een plens water. Een lichaam kan niet begraven worden door een besprenkeling in om het even water of aarde.

Let nog eens op het voorbeeld dat u in Mattheus 3:13-17 las. Jezus trof Johannes aan de oever van de Jordaan aan. Waarom daar? Als Jezus het besprenkelen van zuigelingen of het gieten van water uit een kan over iemands hoofd had willen gebieden, waarom ging Hij dan helemaal naar de Jordaan? „En Jezus, gedoopt zijnde, is terstond opgeklimmen **UIT** het water” (Matth. 3:16). Wat deed Jezus **IN** het water als de methode die Hij van plan was in te stellen die van besprenkelen of begieten was?

Markus schrijft er het volgende over: „En het geschiedde in diezelfde dagen, dat Jezus kwam van Nazareth gelegen in Galilea, en werd van Johannes gedoopt [het Griekse woord hier betekent bedolven, begraven of ondergedompeld!] **IN** de Jordaan. En terstond als Hij *uit het water opklim*, zag Hij de hemelen opengaan, en de Geest gelijk een duif op Hem nederdalen” (Markus 1:9-10). Let er ook op dat de doop van berouwvolle gelovigen véél water vereist, niet slechts een kopje vol of een paar handen vol. „Daarna ging Jezus met Zijn discipelen naar het land van Judea en Hij vertoefde daar met hen en doopte [lees ook Johannes 4:1-2, waar vermeld staat dat Jezus zelf niet doopte maar dat Zijn discipelen of leerlingen het in Zijn naam deden]. Doch ook Johannes doopte, te Aenon bij Salim, *omdat daar VEEL WATER was*, en de mensen kwamen daar en lieten zich dopen” (Joh. 3:22-23, *N. Vert.*).

Johannes was naar deze bepaalde plaats gegaan, omdat daar veel water beschikbaar was voor het dopen! De doop is dus een

volledige onderdompeling in het water als een teken van het begraven van het oude ik.

Een volledige begrafenis

Heeft u ooit een begrafenis gezien, waarbij het stoffelijk overschot boven de grond bleef liggen en er een paar handen vol aarde over het hoofd gestrooid werden? Natuurlijk niet — dit zou volslagen bespottelijk zijn en tegen alle gezondheidswetten en het gezonde verstand indruisen.

Onderdompeling in een water-„graf” heeft een diep geestelijk symbolisme en betekent in feite de letterlijke begrafenis van het oude ik — van uw oude levenswijze, en de opstanding van een nieuw u — nu overwonnen door God, overgegeven aan God, nederig en ootmoedig, kinderlijk in uw gehoorzaamheid, vertrouwend in Hem als uw levende Heiland.

„Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door *de doop in de dood*, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid van de Vader, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem één plant geworden zijn in de gelijkmaking van Zijn dood, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking van Zijn opstanding; dit wetende dat onze oude mens met Hem gekruisigd is opdat het lichaam der zonde [uw oude ik] te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen” (Rom. 6:3-6).

Paulus legde dit principe nader uit toen hij zei: „En zonder de wet, zo leefde ik eertijds [zonder kennis van de wet]; maar als het gebod gekomen is [tot zijn bewustzijn, zodat hij zich bewust werd wat zonde was], zo is de zonde weder levend geworden [was hij in staat duidelijk te zien dat hij een groot zondaar was], doch ik ben gestorven” (Rom. 7:9). Paulus zei: „Want de zonde, oorzaak genomen hebbende door het gebod [aan de kaak gesteld door Gods geboden voor wat zij is], heeft mij verleid, en door hetzelfde gedood. Alzo [omdat Gods wet hem getónd had dat hij een zondaar was] is dan de wet HEILIG, en het gebod is HEILIG, en RECHTVAARDIG, en *goed*” (Rom. 7:11-12).

De doop is het symbool van BEGRAVEN worden. De apostel Paulus zei: „Ik ben met Christus gekruisid; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees

leef, dat leef ik door het geloof van de Zoon van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij gegeven heeft" (Gal. 2:20).

God gebiedt door Paulus: „Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst. En wordt aan deze wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw gemoed, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij" (Rom. 12:1-2). Als iemand echte bekering ondergaat, geeft hij zichzelf letterlijk aan God. Hij beschouwt zichzelf als dood zijnde, voor zover het de zonde betreft, maar *levend* door God en Zijn Zoon Jezus Christus. „Dat dan de ZONDE [en zonde is de overtreding van de wet] niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden van dat lichaam" (Rom. 6:12).

Vergeet niet: „De bezoldiging [het loon] der zonde is de dood"! (Rom. 6:23.)

Daar ALLEN gezondigd hebben (Rom. 3:23) en de heerlijkheid Gods derven — en daar het loon der zonde, het overtreden van Gods wet, de dood is — symboliseert de doop die dood.

En het is *slechts een symbool!*

Christus stierf in onze plaats! Wij hóeven niet te sterven!

Maar we moeten wél de dood van onze „oude mens" symboliseren door symbolisch in de doop onder water te worden begraven.

Hoewel Christus voor onze zonden stierf, eist Hij toch dat wij Zijn voorbeeld en Zijn gebod gehoorzamen door de kruisiging en begrafenis van het oude ik te ondergaan door symbolisch in een waterig „graf" te worden ondergedompeld. Na het meteen bovenkomen als in een opstanding, dienen we op een volkomen andere manier te gaan leven.

Dit is de enig erkende „manier" van dopen die door heel de Bijbel heen gegeven wordt — en iedere andere methode die door de mens is uitgevonden, is absoluut in strijd met Gods geïnspireerde Woord en is niet geldig.

Het moet voor God toch wel een vreselijke bespottung zijn, te zien hoe zo'n diep persoonlijke en volstrekt ernstige gebeurtenis als de doop van een zondaar, die de dood en het begraven van het oude ik symboliseert en die als een uiterlijk teken van

volkomen bekering dient, in een vertoning zoals die aan het begin van dit hoofdstuk geschetst werd, ontaard is.

In wiens naam?

Er zijn sommige mensen die zeggen dat u alleen in Jezus' naam gedoopt moet worden. Anderen zeggen dat het in de naam van de Vader, de Zoon en van de heilige Geest moet gebeuren. Wie heeft er gelijk?

De Bijbel zelf laat ons hierover niet in twijfel. Handelingen 2:38 laat zich hierover in stellige bewoordingen uit: „Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt *in* [Grieks *en*] *de Naam van Jezus Christus*”. Wat bedoelt een politieagent wanneer hij iemand arresteert „in naam der wet”, of wanneer een ambtenaar van de rechterlijke macht handelt „in naam van de koning(in)”? De voor de hand liggende verklaring is dat die bewuste handeling uitgevoerd wordt *krachtens* de wet, het gezag of namens de koning(in).

Degene die de doop toedient, hoort dat derhalve krachtens Christus' *gezag* te doen, als een ware en bevestigde dienaar van Hem. We zullen later in dit hoofdstuk erop ingaan met wie u contact dient op te nemen met betrekking tot de doop.

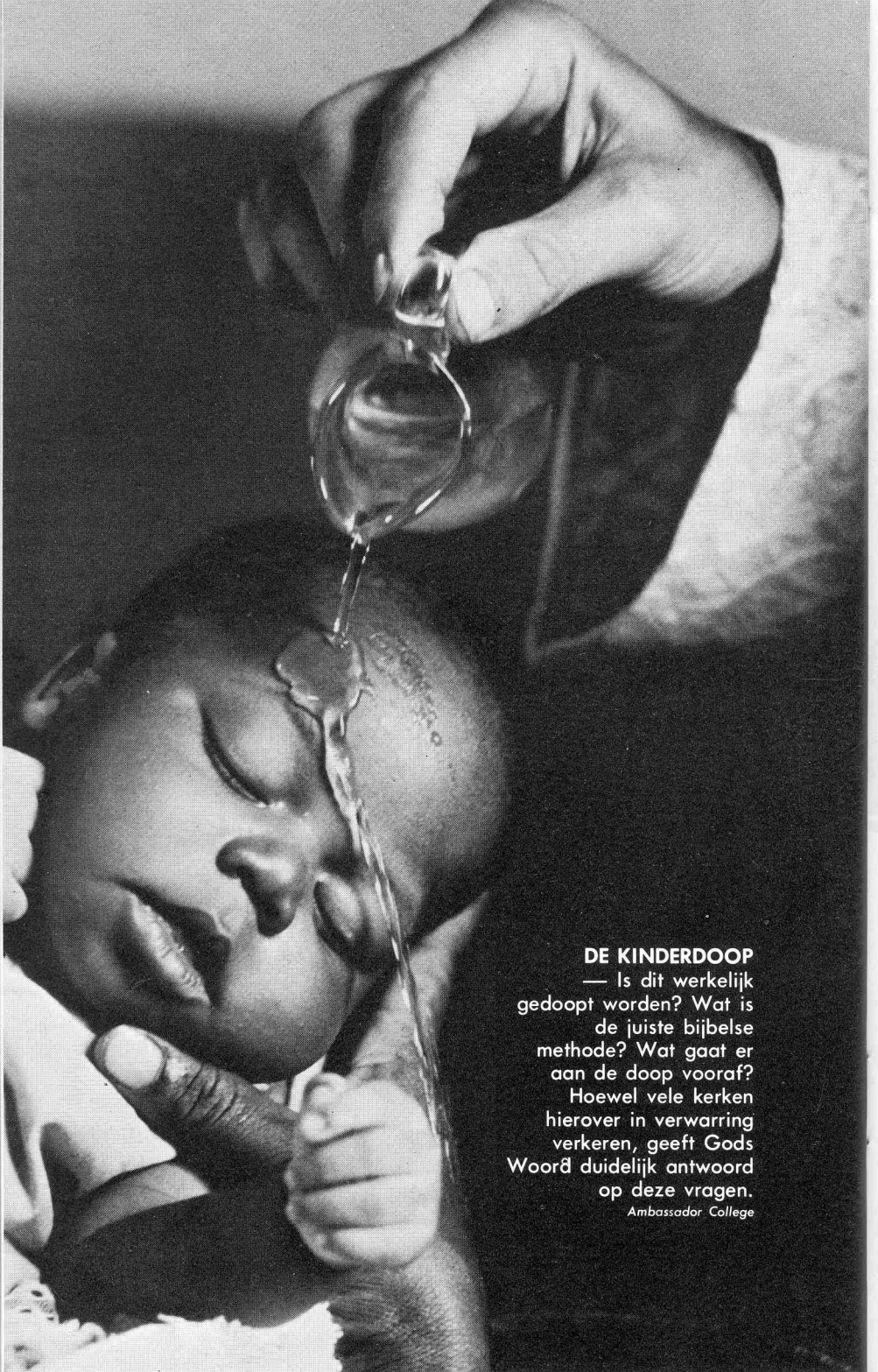
Maar let nu op een andere opdracht met betrekking tot de doop in Mattheus 28:19: „Gaaf dan heen, onderwijst al de volken, hen dopende *in* [Grieks *eis*] de Naam van de Vader, en van de Zoon, en van de heilige Geest”. Het Nederlandse woordje „in” geeft helaas het Griekse *eis*, wat *erin*, of *naar binnen iets* betekent, onvolledig weer. Dit Griekse woordje geeft evenwel aan dat de bekeerling als het ware een nieuwe *zoon van God* wordt, *opgenomen IN Gods Familie*.

Wanneer moet men gedoopt worden?

In het licht van de schriftgedeelten die u nu gelezen heeft, moet het antwoord op deze vraag toch wel voor de hand liggen.

Daar de doop een uiterlijk teken van volkomen bekering is en van de bereidheid de oude mens te begraven, moet de doop nooit aan zuigelingen toegediend worden.

De doop symboliseert het afleggen van het leven der zonde. Het symboliseert de dood en de begraving van de „oude mens”. Het is NIET de een of andere „magische formule” om bij God „in

DE KINDERDOOP

— Is dit werkelijk gedoopt worden? Wat is de juiste bijbelse methode? Wat gaat er aan de doop vooraf? Hoewel vele kerken hierover in verwarring verkeren, geeft Gods Woord duidelijk antwoord op deze vragen.

Ambassador College

een goed blaadje" te komen! De doop is GEEN geheim ritueel om tot een kerk toe te treden.

De doop is niet geldig als die verricht wordt door middel van begieten, besprenkelen, betten met een vochtige doek of door rondspringen onder een brandslang.

De doop is niet voor kinderen!

Het komt maar heel zelden voor dat een tiener van zelfs 17 of 18 wérkelijk klaar is om gedoopt te worden. Er zijn wel gevallen geweest, waarbij jongens en meisjes van deze leeftijd tot het punt van werkelijke bekering kwamen, maar deze zijn uiterst zeldzaam.

De doop moet ondergaan worden als het resultaat van volledige en volkomen bekering jegens God en een volmaakt geloof in het bloed van Jezus Christus. Alleen een *gerijpte* geest, iemand die waarlijk „de kosten berekenen" kan, zou moeten overwegen gedoopt te worden.

Hoe staat het met u?

Maar hoe staat het met u? Bent u gedoopt? Werd het op de manier gedaan zoals God die gebiedt? Had u zich werkelijk eerst bekeerd? Wist u toen wat berouw hebben is? Wist u waar u berouw over moest hebben? Wist u wérkelijk wat volgens de Bijbel precies *zonde* is? Voelde u zich werkelijk diep gebroken over uw vroegere manier van leven, over de manier waarop u uw persoonlijke aangelegenheden, uw zaken en uw huisgezin bestuurde? Had u zo'n volkomen walging van uzelf gekregen, van uw natuur en persoonlijkheid, uw gewoonten en uw verschillende methoden van uitdrukken, dat u zichzelf eenvoudig niet meer kon uitstaan?

Had u dit niet alleen als een diepe en uiterst reële emotie gevoeld, maar had u ook volkomen begrepen dat u zichzelf in volkomen gehoorzaamheid aan God en Zijn wet moet overgeven? Was u werkelijk tot Jezus Christus gegaan in onvoorwaardelijke overgave van uw rebellie tegen Gods wegen? Had u zich volkomen bekeerd van het meedoen met de wereld?

Had u volledig begrepen dat u begraven werd en dat een „nieuw u" uit het water moest opstaan? Had u werkelijk „de kosten berekend" (lees Lukas 14:25-33) toen u gedoopt werd?

Misschien bent u zoals vele andere mensen die ons geschreven hebben. Zij kunnen vele nieuwe waarheden „zien" door het lezen

van onze publikaties. Vermoedelijk werden zij vele, vele jaren geleden „gedoopt”. Zij beseften later dat er geen werkelijk dramatische verandering in hun leven plaatsvond toen zij „gedoopt” werden, maar voelen zich „voldaan” omdat zij nu enkele nieuwe „waarheden” leren.

DAT IS ECHTER NIET GENOEG! Onthoud — en vergeet dit nooit — dat geloof zonder gehoorzaamheid niet genoeg is om in Gods Koninkrijk te komen. Zelfs de duivelen *geloven*, en *sidderen* (Jakobus 2:19).

Satan is de grootste „rechtzinnige” die er bestaat. Hij gelooft dat Jezus de Christus is. Hij gelóóft in de maagdelijke geboorte, in de verzoeking van Jezus, in de kruisiging en de opstanding van Christus, dat Christus naar de rechterhand van God de Vader opgevaren is en dat Hij zal terugkomen. Hij gelooft in ál de

DOPEN MET EEN BRANDSLANG — Voor het dopen van enige honderden volgelingen van een welbekende Amerikaanse evangelist werd in Washington van een brandslang gebruik gemaakt. De plechtigheid vond geheel in het openbaar plaats.

Wide World

hoofdzaken voor behoud! Hij wéét dat ze waar zijn — maar hij wil ze *niet gehoorzamen!*

Geloof gepaard met gehoorzaamheid, is nodig om het Koninkrijk Gods binnen te gaan. Hoe staat het met u? Houdt u zichzelf echt niet voor de gek?

Bij degenen onder u die reeds gedoopt zijn, komt ongetwijfeld de vraag naar boven: „Wat moet ik doen? Moet ik *opnieuw* gedoopt worden?”

Herdoop in het Nieuwe Testament

Herinnert u zich het geval van Apollos, een man die leefde ten tijde van de jonge Kerk? Hij was een begaafd spreker, wiens ijver aanvankelijk zijn wijsheid en inzicht overtrof. Hij had het een en ander over Jezus Christus en Johannes de Doper gehoord

en verkondigde nu bepaalde aspecten van de boodschap die zij gebracht hadden. Hij preekte in de synagoge en wist velen van het essentiële van die boodschap te overtuigen. Deze mensen geloofden in de leer die Apollos had onderwezen en werden gedoopt.

Toen de apostel Paulus bij de mensen die door Apollos waren onderwezen verder navraag hierover deed, constateerde hij dat er een belangrijk onderdeel aan Apollos' leer ontbrak. Deze had verzuimd de mensen te onderrichten betreffende Gods heilige Geest, d.w.z. de geest en kracht die van God uitgaat, de essentie van God waarmee Hij ons als zijn kinderen verwekt en die Hij ons dan schenkt zodat wij onze menselijke neigingen kunnen overwinnen. Paulus kwam niet alleen tot de ontdekking dat deze mensen Gods heilige Geest niet hadden ontvangen, maar dat zij niet eens wisten wat het inhield. Zelfs vandaag verkeren een groot aantal mensen in onwetendheid over dit aspect, dat een absolute vereiste is, wil men behouden worden.

Apollos zelf moest nader ingelicht worden. Een toegewijd echtpaar in Gods Kerk nam hem terzijde en bracht hem op de hoogte. De mensen waarvoor hij gepreekt had, moesten natuurlijk ook nader ingelicht worden. Dit geschiedde door Gods dienaren van die tijd. Vervolgens werden zij herdoopt! (Het volledige verslag hiervan kunt u vinden in hoofdstuk 18 en 19 van Handelingen.) Indien u in dezelfde situatie verkeert, zou u moeten overwegen opnieuw gedoopt te worden.

Eenrichtingsverkeer

Of u er zich bewust van bent of niet, het is evenwel een feit dat u zich in een eenrichtingsverkeer bevindt. U kunt niet teruggaan of afslaan — er is geen ontkomen aan. Het is de levensweg die u als sterfelijk mens aflegt. U, die een levend, denkend menselijk wezen bent, met uw vaste levensstijl, uw vrienden, familie, en mensen waar u mee omgaat, uw geijkte routine en levenswijze, u bevindt zich op weg naar een uiterst beslissende dag.

U nadert een tweesprong — ergens op die weg komt een belangrijke kruising voor. Het is een scheiding van wegen. U moet kiezen — „... het leven en de dood heb ik u voorgesteld, de zegen en de vloek! **KIEST DAN HET LEVEN...**” (Deut. 30:19).

Indien u Gods waarheid bent gaan inzien en tot het inzicht

bent gekomen dat u een zondaar bent (Rom. 3:23), dat zonde het overtreden van Gods wet is (1 Joh. 3:4), en u derhalve als een wetsovertreder de dood schuldig bent (Rom. 6:23) — dan roept God u op u te bekeren! Het is een onvermijdelijke tweesprong die u nadert. Het is het tijdstip in uw leven waar God u absoluut rekenschap vraagt over de kostbare kennis die u nu ontvangt, en u zal vragen: „Wat heeft u ermee gedaan?” Hoe zult u daarop dan antwoorden?

Gezien de brieven die ettelijke honderden van onze lezers ons geschreven hebben, weten wij dat een aantal mensen hier werkelijk iets aan willen doen.

Raad en advies aangaande de doop

Voor hen die werkelijk God onvoorwaardelijk willen gaan gehoorzamen, God om vergeving smeken en tot het inzicht zijn gekomen dat alleen het bloed van Jezus Christus hen van hun zonden kan reinigen — voor hen hebben wij goed nieuws!

De Kerk van God [Worldwide Church of God] heeft over de gehele wereld toegewijde en bevoegde dienaren van God die u persoonlijk raad en advies kunnen geven, u kunnen helpen met uw geestelijke problemen en hen die daar klaar voor zijn, kunnen dopen.

Wees gerust zo vrij een bezoek aan te vragen. Daar zijn deze mensen voor. Zij, en wij hier op het hoofdkantoor van dit grote Werk, willen u alleen maar helpen en dienen. Wij beschouwen het een voorrecht dit te mogen doen. Wij zullen nooit iemand ongevraagd naar u toesturen, maar zullen u desgevraagd graag van dienst zijn.

Velen van u zullen met vragen rondlopen over een vroegere doop. Weer anderen, die nooit gedoopt zijn, zijn gaan inzien dat het een vereiste voor hun behoud is. Indien u graag wilt dat een van deze mensen u komt bezoeken, ongeacht de categorie waarin u zich bevindt, schrijf ons dan direct. Wij zullen met het grootste genoegen een afspraak met u maken.

In afwachting daarvan kunt uzelf reeds het een en ander doen. God vermaant ons, toe te nemen in de genade en in de kennis van onze Heiland (2 Petrus 3:18). De wijze waarop u toeneemt in die kennis is door getrouw en nauwgezet uw Bijbel te bestuderen. „Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods” (Rom. 10:17). Maak uw tijd ten nutte;

bestudeer de Bijbel! Bestudeer de teksten die betrekking hebben op concrete, alledaagse aspecten van de christelijke levenswijze die God van elk van Zijn kinderen verlangt. Analyseer uzelf en pas die door God geïnspireerde woorden in uw eigen leven toe. Groei in elk opzicht naar God toe en overtuig u ervan dat u zich werkelijk van uw oude levenswijze bekeert.

U heeft door dit boekje een onschatbare kennis verkregen, en, indien u de geestelijke moed heeft te bewijzen dat de hierin besproken teksten inderdaad in uw Bijbel staan, zal men u nooit meer kunnen misleiden wat het betekent een echte christen te zijn. □

Persoonlijk gesprek

Honderden mensen hebben ons geschreven en gevraagd of er in hun land of streek iemand is van Ambassador College die hen kan komen bezoeken om hun vragen te beantwoorden en hen eventueel ook te dopen.

Het antwoord daarop is: ja, er zijn zulke mensen.

De Kerk van God — Worldwide Church of God is de officiële naam — stuurt afgevaardigden van Ambassador College uit over heel de wereld. Deze mannen hebben een grondige opleiding genoten aan de theologische faculteit van Ambassador College die ook dit boekje heeft uitgegeven.

Deze mannen kunnen u thuis een bezoek brengen. Zij komen vanzelfsprekend alleen indien u uitdrukkelijk om een bezoek gevraagd heeft.

Indien u vragen heeft, of om de een of andere reden graag een persoonlijk gesprek wilt hebben, schrijft u ons dan gerust om hiervoor een afspraak te maken.

Ons adres vindt u achterin dit boekje. Wij zullen gaarne iemand sturen om u te helpen.

AANVULLENDE LECTUUR

Ambassador College geeft verscheidene andere boekjes uit waarin verdere aspecten van de christelijke levenswijze worden toegelicht. Deze zijn:

Wat bedoelt u met behouden worden?

Wat is precies de Kerk?

De betekenis van de waterdoop

Vraag ze aan. Ze worden u gratis toegezonden als een dienstverlening in het algemeen belang.

De Bijbel is een Boek voor ***NU***

GELOOF het of niet, maar de Bijbel werd voor vandaag geschreven, voor dit tijdperk — voor deze generatie! Geen enkel boek vandaag is zo up-to-date als de Bijbel.

Op de bladzijden van dit Boek dat zo weinig mensen begrijpen, staan de oorzaken van alle problemen van de wereld opgetekend — de maatschappelijke problemen, de economische problemen en zelfs de dreiging van nucleaire vernietiging die boven de mensheid hangt.

De Bijbel laat zien waar de wereldgebeurtenissen heen leiden en waar zij tenslotte op uit zullen lopen.

Maar ironisch genoeg wordt dit Boek der boeken het **MINST BEGREPEN!**

Hoe komt dat?

Eenvoudig omdat wanneer de meeste mensen de Bijbel proberen te lezen, zij hem niet kunnen begrijpen. Dientengevolge nemen zij aan dat de Bijbel uit de tijd is en geen betrekking heeft op onze moderne tijd.

Maar u kunt de Bijbel begrijpen!

Meer dan vijftien jaar lang heeft Ambassador College duizenden mensen in de Bijbel wegwijs gemaakt door middel

Ambassador College

SCHRIFTELIJKE CURSUS

Een internationale cursus voor bijbels begrip

Wat is de betekenis van het ruimtetijdperk?

LES 1

van de SCHRIFTELIJKE CURSUS. Deze unieke cursus voor bijbels begrip heeft meer dan 200 000 cursisten, verspreid over vrijwel alle landen ter wereld, meer kennis en een beter begrip van de Bijbel bijgebracht.

De cursus is ontworpen om u door een systematische, diepgaande studie van de Bijbel te leiden, waarbij uw Bijbel het enige leerboek is.

Twaalf onderwerpen van essentieel belang worden grondig behandeld en uiteengezet in een serie van maandelijkse lessen van elk 16 pagina's.

Er zijn geen taken aan verbonden en u hoeft geen proefwerk in te sturen. U kunt zelf thuis nagaan hoe u met de cursus vordert. Bovendien zijn er voor u geen enkele kosten aan verbonden.

Deze cursus is absoluut gratis! Schrijf naar het volgende adres om als cursist ingeschreven te worden:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 496
Arnhem (Nederland)

NIEUW ADRES:
POSTBUS 444
3430 AK NIEUWEGEIN

